

Evangelí del dimarts de la setmana III de Pasqua: l'Eucaristia ens omple de vida

Evangelí i comentari del dimarts de la setmana III de Pasqua. “Jo soc el pa de vida: qui ve a mi no passarà fam i qui creu en mi no tindrà mai set”. Jesús ressuscitat ens espera a l'Eucaristia per donar-nos la seva vida i omplir-nos d'aquesta energia amb què transformem el món.

Evangelí (*Jn* 6, 30-35)

Li replicaren:

—I tu, quin senyal realitzes, perquè el vegem i et creguem? Què pots fer? Els nostres pares van menjar el mannà en el desert, tal com diu l'Escriptura: Els donà pa del cel per aliment.

Llavors Jesús els respongué:

—En veritat, en veritat us ho dic: no és Moisès qui us ha donat el pa del cel; és el meu Pare qui us dona l'autèntic pa del cel. El pa de Déu és el que baixa del cel i dona vida al món.

Els li demanen:

—Senyor, dona'ns sempre pa d'aquest.

Jesús els diu:

—Jo soc el pa de vida: qui ve a mi no passarà fam i qui creu en mi no tindrà mai set.

Comentari

A l'Evangeli de la Missa d'avui, Jesús es presenta com el pa que dona la vida al món. En llegir aquest passatge en el temps pasqual, podem recordar que Crist viu i que a Ell hi ha la font de la vida. Tot el gran i bell que hi ha al nostre món, tot el que ens omple d'energia i ens fa experimentar que val la pena viure, està connectat d'alguna manera amb Jesús. Diu sant Joan que: «Per ella tot ha vingut a l'existència, i res del que existeix no hi ha vingut sense ella. En ella hi havia la vida, i la vida era la llum dels homes» (*Jn* 1, 3-4).

En Jesús ho tenim tot. Per això, podem dir amb els personatges de l'Evangeli: «Senyor, dona'ns sempre pa d'aquest». Quan al nostre cor notem una mica de buit o sentim que ens falten les forces per enfrontar la

nostra tasca diària... quin gran remei que tenim en la participació en l'Eucaristia! Aquí encenem novament la nostra passió per viure i portar al món l'alegria de saber-se estimats per Déu.

La Missa és el moment de deixar-nos renovar pel Senyor. Sant Josepmaria confiava la seva pròpia experiència: «quan reso al peu de l'altar al Déu que omple d'alegria la meva joventut, em sento molt jove i sé que mai no arribaré a considerar-me vell; perquè, si soc fidel al meu Déu, l'Amor em vivificarà contínuament: es renovarà, com la de l'àliga, la meva joventut» (*Amics de Déu*, n. 31).

Volem, a més, que aquesta vitalitat que el Senyor ens dona no es quedi tancada en nosaltres, sinó que es desbordi en les nostres activitats diàries i en la gent que trobem durant la jornada. Per això ens servirà deixar sobre l'altar allò que

tenim entre mans: projectes,
il·lusions, preocupacions. El Senyor
ho prendrà i ho farà propi. Deixarà
de ser una cosa merament humana
per transformar-se, per l'acció de la
gràcia, en un aliment que dona vida
al món.

Rodolfo Valdés // Yan Krukov -
Pexels

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-dimarts-de-la-setmana-iii-de-
pasqua-leucaristia-ens-omple-de-vida/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-dimarts-de-la-setmana-iii-de-pasqua-leucaristia-ens-omple-de-vida/)
(13/08/2025)